

شاعر: ہاشمی

ملالی شیر مادر نوش جاننت
ملالی پر ستارہ آسمانت
زدودی خورشید وار ابر سیہ را
ملالی آفرین بر این زیانت
تو کردی چہرہ خاین نمایان
بود برق آسا سخنها و بیانت
بلرزیش آمدند آن شب پرستان
چو پیشگفتنی بموقع در زمانت
در آن دم کہ تمانشہ داشتہم این وضع
ز شوق بارید اشکم از بیانت
بہر کوچہ بہ ہر بازار کہ رفتم
ملالی! ہمزبانہا داشت زیانت
ہزار خاموش و دلشکستہ را تو
صدا گشتی صدای مردمانت
ہارہت پر رہرو و عزمت راسخ
ملالی از گزند خواہم امانت
اگر باشد لوایی «ہاشمی» را
لوایش است مزین با فغانت